

Suli-buli

VIII. évfolyam 1. szám   A JUTAI NAGY ISTVÁN ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA   2002. december

„...akkor szobánkban termett
egy szép tündérlány
Tündér volt, elvarázsolt.
Csillag volt homlokán.”

Tartalom

- Innen indultam: Kovács Zoltán iskolaigazgató • Ötödikesek lettünk • Becsengettek
• Visszapillantó: táborról, nyaralásról, falunapról, budapesti kirándulásról, az Ifjú Zenebarátok Világnapjáról
• Így írunk mi • Jeles napok: Luca napja • Turmix

Innen indultam

Üdvözlét az olvasónak!

**Kedves gyerekek,
kedves felnőttek!**

Kovács Zoltánnak hívnak, és abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy szerepelhetek a Ti újságotokban, abból az apropóból, hogy ebből az iskolából indultam, ennek az iskolának köszönhetek 4 gyönyörű évet.

Igaz, akkor még nem volt ilyen szép és összkomfortos, csak két terem volt, ahol együtt tanult 2-2 osztály, de nekünk a TUDÁS FELLEGVÁRÁT jelentette, ahol megkaptunk minden olyan ismeretet, melyre a későbbi tanulmányaink során alapozni tudtunk.

Kedves Gyerekek! Sokan gondolják a mostani világban – különösen a felnőttek, akik szeretnék gyermekeiknek a legjobb lehetőségeket biztosítani –, hogy olyan iskolába kell írtni gyermeküket, ahol mindent meg-

kapnak. Én hittél valom, hogy a mi iskolánk ilyen volt, és tudom azt is, hogy a mostani Ti iskolátok is ilyen. Legyetek büszkéek arra, hogy ilyen „kis” iskolában tanulhattok, ahol nagy-nagy szeretetben éltek, türelemmel viseltetnek irántatok

pedagógusaitok. Igazi közösséget alkothattok, ahol a nevelés legalább olyan fontos, mint az oktatás. Én mindig is büszke voltam és leszek is arra, hogy jutai lehettem, mert számomra a világ közepe volt. Később sem kerültem messze a szülői háztól, hiszen a hetesi felső tagozat után Kaposváron a Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségiztem. Kaposvár, Pécs és Budapest voltak a főiskolai, egyetemi helyszínek, ahol tanulhattam. Pedagógusként dolgoztam, aztán már 12 éve igazgatóként tevékenykedem. A Petőfi Sándor Általános Iskola után Kaposfüreden, majd jelenleg a Berzsenyi Dániel Általános Iskola igazgatójaként dolgozom. Mostani iskolában 420 gyerek jár és 40 pedagógus kollégám mellett 12 technikai dolgozó segíti a mindennapi munkánkat.

Mindig öröm számomra, ha jutai kisgyerekek is érkeznek az iskolába, mindig egy kicsit a régebbi életem egy darabja is érkezik vele együtt.

Kedves Felnőttek!

Hetente jövök a szüleimhez és öröm látni a fejlődést, mely az infrastruktúrában mutatko-

zik meg. Épülő új lakótelep, rendezett házak sora mutatja azt a dinamikus fejlődést, melyet ez a falu elért. A levegő és a fák illata azonban a régi, azt beszippantani mindig gyönyörűség.

Aki közelebbről ismer tudja, hogy sportszeretetem nem is-

mer határokat. Tanítványaimmal versenyek sorát nyertük és remélem ez a szép hagyomány folytatódik a jövőben is.

Feleségem szintén pedagógus, a Katolikus Gimnázium tanára, nagyobbik lányom Budapesten tanul, kisebbik pedig gimnazista.

Tisztelt Olvasó! En sohasem fogom elfelejteni honnét indultam, és hogy mit köszönhetek Jutának. Legyenek Önök, Ti is legalább olyan büszkéek falutokra, iskolátokra, mint amilyen én vagyok!

Tisztelettel ölelek mindenkit!

Kovács Zoltán

ÖTÖDIKESEK LETTÜNK

Szeptembertől a Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola 5. osztályába járok.

Egész nyáron nagyon izgultam, vajon milyen lesz az új iskola? Találok-e új barátokat? Milyenek lesznek a tanárok?

Elérkezett szeptember 1., a tanévnyitó. Találkoztam az új osztálytársaimmal. Voltak köztük ismerősök, azóta már barátaim is vannak. De sokszor eszembe jut a jutai iskola, és az ottani barátok.

Nehéz volt megszokni az új sulit, azt, hogy 37-en vagyunk egy osztályban.

Az osztályfőnökünket Kiss Gábornak hívják, természetismeretet tanít. A legnehezebb tantárgy a hittan és a történelem. Kedvenc tantárgyaim a matek, rajz, dráma és testnevelés. Fociedzésre is járok, már meccsünk is volt. Gyorsan telnek a napok. A tanítás minden nap fél 2-ig tart nekünk, mert 6 óránk van, kivétel a péntek.

Szeretek ide járni, de sokszor gondolkodom a jutai iskolára.

A táborokra, versenyekre, szereplésekre és Kati néni, aki olyan türelmes volt velünk.

Az itt eltöltött négy évet nem felejttem el.

Kaponya Gergely
5. osztály

Sziasztok! A nevem Marci! Ahova én járok, azt az iskolát Kodály Zoltán Ének-Zene Tagozatos Általános Iskolának hívják. Szerintem jó a sulis. Igaz, még új tanuló vagyok, de majd megszokom. Három olyan szakkör van, amire érdemes járni. Foci, kondi és a tánc. Én kondizom és néptáncra

járok. A kedvenc tantárgyam a testnevelés, mert kosárlabdázni, baseballozni és magasat ugrani is tanulunk, és még sok más is fogunk tanulni. Lehet menni moziba, színházba, báb-színházba és hangversenyre. Már voltam a Szivárvány moziban a Péter és a farkast megnézni, ami nagyon tetszett. Az évnyitón még izgultam, de sok kedves barátom és tanárom van az iskolában.

Buzsáki Márton
5. osztály

– Kislányom, értsd meg, hogy ez már nem az alsó tagozat! – mondja mostanában gyakran az anyja. Nem csoda, hisz nehéz is megszokni a változásokat, amik történtek velem, mióta új iskolába járok. Gyakran eszembe jut a jutai iskolában töltött négy év. A kedves és jó tanárok, Kati néni, a sok nevetés, vidámság. Örökre szép emlékek maradnak a balatoni táborok, a kirándulások, a farsangi előadások, amikkel versenyeken is indultunk. A legjobb az volt szerintem, hogy nagyon jól ismertük egymást diákok és tanárok.

Három hónapja a kaposvári Katolikus Általános Iskolába járok, 5. osztályos vagyok. Sok új embert kellett megismernem, gyerekeket és felnőtteket is, de vannak már barátom és kedvesek a tanárok. Kedvenc tantárgyaim: irodalom, matematika, természetismeret, történelem és rajz.

Igaz, hogy korán kell ébrednem és naponta buszoznom, mégis szívesen járok az új iskolámba.

Porcsa Lili
5. osztály

Ötödikes lettem! A kis jutai iskola után bekerültem a városba, a Berzsenyi Dániel Általános Iskolába, ahol kb. 500 gyerek tanul. Az osztályban 33-an vagyunk és már az első napon szereztem barátokat. Az osztályfőnökünk is nagyon kedves. Ő tartja az osztályfőnöki és a technika órát. A kedvenc óráim: matematika, testnevelés, angol, rajz és számítástechnika. A kedvenc termem a 15-ös és a 11-es. A 15-ös azért, mert újak a padok és az a kémia terem, a 11-es pedig a biológia terem, és sok érdekes dolog van a terem hátuljában egy szekrényben. Most napköziből csak négy órakor jöhetek haza és egy héten háromszor vízilabdázom, így sajnos kevés idő jut a jutai barátaimra.

Horváth Gábor
5. osztály

Én a Németh István Általános Iskola 5/b osztályába járok. Az első nap nagyon izgultam, hogy milyen lesz az új iskola és az osztálytársaim. A tanárok kedvesek. Hamar megtaláltam a helyem az osztályban, és már sok barátom van. Igaz, hogy többet kell tanulni, de ennek ellenére is szeretek iskolába járni. Persze a jutai iskolát sem fogom soha elfelejteni.

Bodjai Melinda
5. osztály

A jutai kis iskola jó volt, de már vissza sajnos nem mehetek. Akár hányszor elmegyek előtte és ránézek, visszagondolok, hogy milyen élményeim voltak. Tetszett, hogy csak nagyon kevesen voltunk, heten. A Berzsenyi Dániel Általános Iskola testnevelés tagozatára járok. Ezt az iskolát is szeretem, de néha azt se tudom, hogy melyik osztályba kell mennem a sok közül. Sok érdekes dolgot tanulunk. Az osztályom, melyben harmincegyen vagyunk, hamar befogadott, és már barátaim is vannak.

Gerner Attila
5. osztály

Én a Németh István Általános Iskolába járok. Az osztályban 29-en vagyunk. Az osztályfőnökünk tanár néni. Sok új barátom van, többek közt a Gergő. Ebben az iskolában sok tanár van. Vannak nagyon kedvesek és nagyon szigorúak egyaránt. Az udvarban van egy foci- és egy tenispálya. A focipálya mellett van a tornaterem, ami hatalmas nagy. Rengeteg bordásfal és tornaszer van ott. Az iskolánkban büfé is van, melyet szorgalmasan látogatok.

Krakter Erik
5. osztály

Becsengettek

Szeptember elsején 7 első osztályos kisgyereknek szólalt meg először az iskolacsengő. A tanévnyitón még kissé megszeppenve ültek be az iskolapadba, a félénkség azóta már a múlté. Két kislány: Gerner Cintia, Horváth Júlia, valamint öt kisfiú: Béres Barna, Csima Adám, Fucsa Tamás, Porcsa Lőrinc, Stadler Márk várja, hogy minél előbb bebarangolhassák a Tudás Birodalmát. Az iskolai életéről kérdeztem őket.

Cintia: Én szeretek iskolába járni, mert itt a Julcsi és tudok vele is és a többi barátommal is játszani. Ide sokkal jobb járni, mint az oviba. Kedvencem a testnevelés óra, mert akkor sokat lehet tornázni és játszani.

Julcsi: Én nem szeretek iskolába járni, mert sokszor rosszak a gyerekek. Az oviban jobb volt, mert sokat szoktunk játszani. De azért vannak kedvenc tantárgyaim: környezet, matematika, rajz. Anyiból jobb az iskola, mint az ovi, hogy itt többet lehet tanulni. Nagyon szeretek itt ebédelni.

Barna: Szeretek iskolába járni, mert sokat tanulunk, az osztálytársaimmal sokat tudunk játszani és futkározni az udvaron. Itt többet lehet tanulni, mint az oviban. Ha tanulunk, sokkal okosabbak leszünk. Nincs kedvenc tantárgyam, mindegyiket egyformán szeretem.

Adám: Én is szeretek iskolába járni, mert itt sokat lehet tanulni. Vannak barátaim is. Szerintem jobb az iskola, mint az óvoda, mert itt több a társam.

Mennél többet megtanulok, annál hamarabb leszek felnőtt. Kedvencem a matematika és a sportszakkör.

Tomi: Szeretem az iskolát. Sokat lehet tanulni. Jó a fiúkkal játszani. A matematika, a sportszakkör és a torna a kedvencem.

Lőrinc: Szeretek iskolába járni, mert sokat lehet tanulni. Az iskolában jobban érzem magam, mint az oviban. Nekem nincs kedvenc tantárgyam, egyforma jó mindegyik.

Márk: Szeretek iskolába járni. A barátaim is itt vannak. Mindenki az osztályból. Az oviban több volt a játék, itt több a tanulás. Kedvenc óráim: testnevelés, matek, környezet, rajz és dráma.

Tóthné Kiss Katalin
osztályfőnök

„...Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngé ága...”

Gyura Csillának hív-
nak. 1979. januárjában
születtem Kaposváron.
Jutában lakom szüleim-
mel és testvéremmel.

Általános iskolai ta-
nulmányaimat itt kezd-
tem a jutai iskolában.
Összevont osztályba
jártam, ahol Nagy La-
josné, Olgi néni tanít-
ott a betűvetés tudo-
mányára és vezetett be
a számok világába.

Akkor még eszembe
sem jutott, hogy egyszer majd a padból a katedrára
kerülök. Nagyon sok kedves emléket őrzök az itt
töltött évekről, többek között ezért is örültem a lehe-
tőségeknek, hogy most tanítóként visszatérhetek ide.

Valami régi, ismerős érzés fogott el, mikor belép-
tem az ajtón. Mintha megállt volna az idő, bár az
iskola arculata sokat változott. Attila bácsit és Ági
nénit most már nemcsak mint tanítót, de mint kollégát
is tisztelhetek.

Nagyon jól érzem magam az új munkahelyemen,
hisz jó hangulatban folyik a munka, a kedves és
segítőkéssz kollégák közt, és nem utolsó sorban a
gyerekek miatt, akik nagyon aranyosak, rendkívül
érdeklődőek és mindenre fogékonyak. Példaként áll
előttem a „rég” iskolám emléke, a pedagógusok
munkája.

Nemcsak olvasni – oly szűkös a szó,
nem írni csak – az írás elmosódik –,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dárvidóit,
a töltekező szellem bő vigadalmát,
a lélek beleélő örömeit,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá – ilyen útravaló volt tarsolyomban, míg
elémük álltam.

Látom ma is szemükben azt a fényt.

S nem tudom, bennük – elúsztak az árban –
felvillannak-e olykor – fáklyaként!

(Kónya Lajos: Fáklyaként)

A fonyódligeti táborozás

Irány a tábor

Június második hete a többi diáknak tanulás, nekünk irány a Balaton.

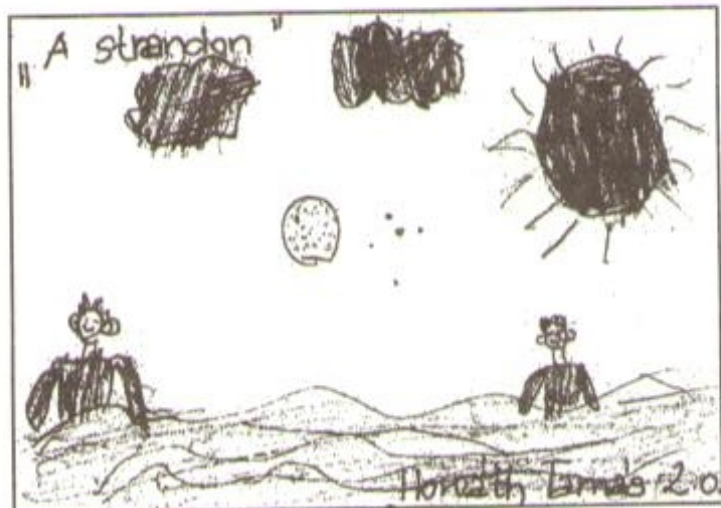
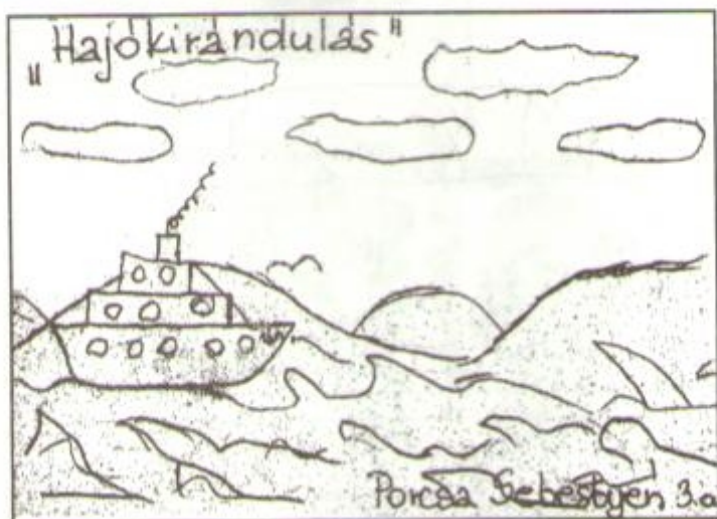
A tábor a szokásos teendőivel várt minket: szobaválasztás, kikapcsolás, ágyfoglalás... Mire kellőképpen elfáradtunk, mehettünk ebédelni. Délután játszottunk, fagyizással zártuk a napot. A rumos hordó nevű jégkrém nagy sikert aratott.

A csapatunknak nevet kellett választani, mozgalmasan zárultak a napok. A tábori élet

sok játékkal, vetélkedővel, röplabdázással volt tele. Az idő sajnos nem kedvezett nekünk, így csak rövid ideig élvezhettük a Balaton vizét, de nem unatkoztunk.

Egy hajókirándulás is színesítette ottlétünket. A tanulás után jól esett a pihenés, a felhőtlen játék, az éjszakai nagy beszélgetések, csalafintaságok, mókák. Azért jövőre sokkal több napsütést kívánok.

Lengyel Lilla
3. osztály

A közös nyaralás

A tanév utolsó hetét a fonyódligeti táborban töltöttük az iskolával. Izgalmas volt a készülődés és az utazás. Amikor megérkeztünk, mindenki megkapta a szobáját. Úgy éreztem, hogy kicsi az ágy és a szoba, mert mindig bevertem valamimet. Szobatársaim Dani, Oli, Tamás voltak. Ablakunkon egy keresztes pók gyűjtötte a szúnyogokat, ezért nekünk kevesebb csípés jutott, mint a másik szobalakóknak. Ebéd és pihenő után a fagyishoz sétáltunk. A tábor területén rögzíteni és focizni

is lehetett. A strandon, a vízben a Timi nénit körbeúsztam, jó lett volna neki egy izsappakolást adni. A víz alatt meg akartam csikálni, hogy azt higgye, egy hal volt. Nagyon finomakat főztek a konyhán. Egyszer elmentünk hajózni és vonatozni. Hajóval Badacsonyba mentünk és a hegyre dzsippel indultunk fel. Nagyon jól éreztem magam, de vártam, hogy hazajöhessek. Örömmel üdvözöltem szüleimet és búcsút intettem a tábornak.

Szabó Bence
3. osztály

Itt nyaraltunk

Falunap 2002.

Harsány zenére ébredtek a jutaiak augusztus utolsó szombatján. Már napokkal előtte nagy figyelem kísérte a meteorológus előrejelzését, szerencsére nem az elmúlt év időjárása kísértett minket. A nap programjai igen sokszínűek voltak, így nagyon szoros időbeosztást kellett tartani, melyet igyekeztünk betartani.

Amíg a gulyáságyukban készült az ebéd, a polgármester megnyitotta a napot, aztán már peregetek is az események. A gyerekek azonnal nekiláttak az aszfalt kiszínezéséhez, később ők lettek kiszínezve. A drótszámár tulajdonosok bebizonyíthatták rátermettségüket az ügyességi versenyen. A pingpong bajnokságon az enyhe szél ellenére szép eredmények születtek. Jókedvű csapat érkezett a szírenázó tűzoltóautóval, talán a leendő tűzlovagok fárasztották őket hosszú ideig. Rengeteg jelentkező jött össze az erős emberek versenyére. Az ügyességi versenyen négy, nyolcfős csapat küzdött meg az értékes díjakért. Késő délután kulturális programok várták a nagydíjnyerteseket, melyekből a gyerekek és az idősebbek is jócskán kivehették részüket. Szerepeltek az ovisok, felléptek a Hagyományörzők, a dombóvári ugrókötelesek és még sokan mások. Szinte nem is lehet a bemutatók közül kiemelni egyet sem, hiszen olyan odaadással, tiszta szívből jöttek, hogy jó érzés volt jutainak lenni. A tombolán rengeteg kisebb és egy értékes ajándék talált gazdára. Az est fénypontja a látványos, több mint hét perces tűzijáték volt.

iff. Oros András

A játékos tűzoltás

Ki a legerősebb?

Budapesti kirándulás

Egynapos budapesti kiránduláson vettünk részt október 2-án. Fél hét előtt, az önkormányzat parkolójában kellett gyülekezni. Andi néni számolt minket. A harmadik osztály kisebb busszal indult. Pár perc múlva mi is felszálltunk az autóbuszra. Sokáig utaztunk.

Székesfehérváron megálltunk egy benzin-kútnál. Ott volt egy kis bolt. Először is bementünk, aztán körülnéztünk és egy kicsit vásárolgattunk. Amikor aztán már megérkeztünk a fővárosba, Andi néni előadást tartott Budapestről. Azt is elmondta, hogy sokkal több ember él ott, mint itt Jutában.

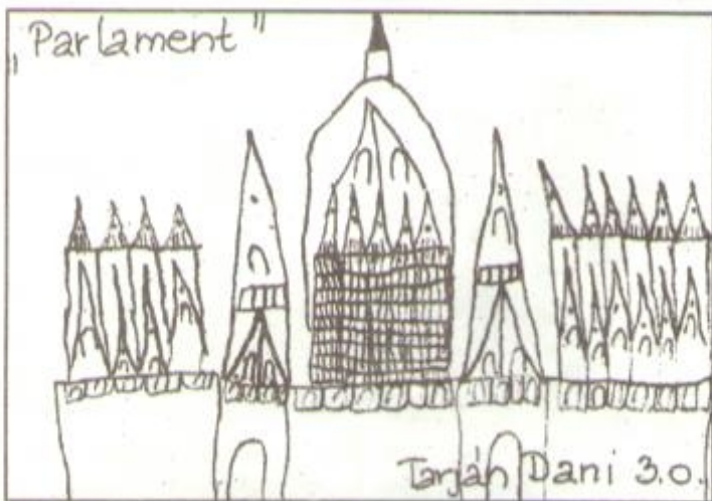
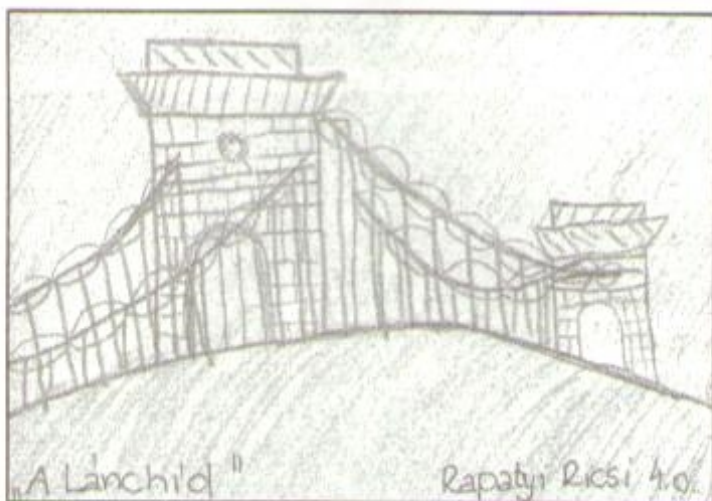
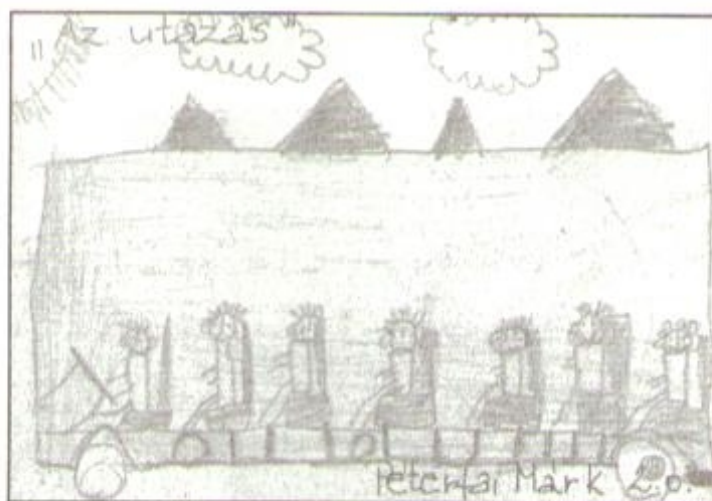
Először a Halászbástyára mentünk. Amikor felmentünk, voltak ott távcsövek. Ezek pénzzel működtek. Mi is bele néztünk. Nagyon szép volt a kilátás. Ezt követte a Mátyás templom megtekintése. A belsejét gyönyörű képek díszítették. Kívülről is elbűvölően szép volt.

Ezután a Parlamentbe siettünk. Az Országházat katonák vették körül. Volt egy kísérőnk, aki elmondott mindent az ott található helyiségekről és tárgyakról. Megnéztük a koronázási ékszereket és az üléstermet is. Utána pedig a Csodák Palotájába indultunk. Különböző játékok voltak, melyekben más-más dolgokat kellett csinálni. A legjobb az árnyékfényképező volt meg a „Nézz a végtelenbe”. Azután a Tropicariumba buszoztunk. Amikor beléptünk a Camponába, pont szemben volt velünk. Körülnéztünk ott is. Láttuk a sok halat és a tengeri állatokat. Nekem a cápa és a gekkó tetszett. Észrevettük a kicsi selyem-majmot is. Az esőerdőben lapult a krokodil.

Nemsokára haza kellett utaznunk. Pár gyerek útközben elaludt.

Nagyon jól éreztük magunkat az egész kirándulás alatt.

Nagy Viktória
4. osztály

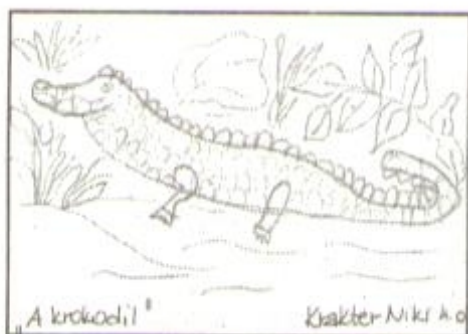
Magyaregresi fellépés

Idén is megrendezték Magyaregresen az Ifjú Zenebarátok Világnapja alkalmából a minősítő hangversenyt. Tavaly is voltunk, most is szerepeltünk. Több mint egy hétig próbáltuk a népi dalos játékokat, amit Andi néni állított össze. A lányok ujjongtak, amikor meglátták a fellépőruhájukat. Eljött a várva várt nap. 13 órakor gyülekeztünk az önkormányzat előtti parkolóban. A szüleink vittek el bennünket. Ott már sok ismerős gyerekkel találkoztunk. Felöltöztünk és izgatottan vártuk a szereplést. Negyedikként léptünk fel a színpadra. Műsorunkat a nézők nagyon megtapsolták. Estefelé volt a díjkiosztás. A zsűri nagyon megdicsért minket, hogy szépen énekeltük és táncoltuk. Kiemelt arany minősítést kaptunk. Nagyon boldogok voltunk. Mi nagyon sajnáljuk, hogy jövőre nem lehetünk ott, de a most velünk szereplő harmadikasok majd tovább viszik szereplő jókedvünket.

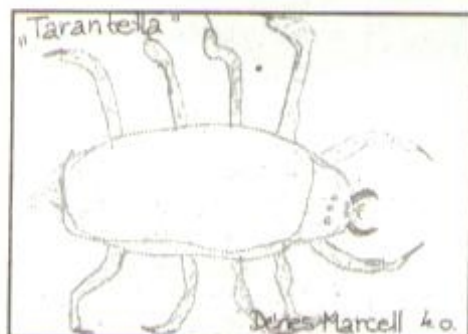
Denés Marcell
4. osztály

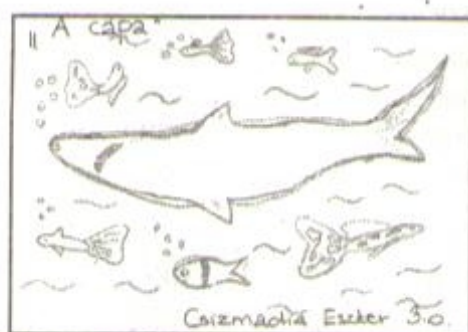
Langyel Lilla 3.o

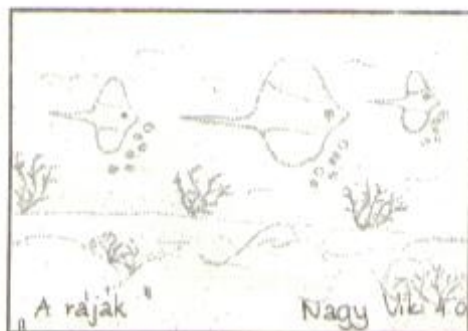
Kakker-Niki 4.o

Denés Marcell 4.o

Csizmadiás Eszter 3.o

Nagy Vik 4.o

Oklevél

A Magyaregresi Általános Iskola
az Ifjú Zenebarátok Világnapja alkalmából
megrendezett minősítő hangversenyén elért
Kiemelt arany minősítést adományozza

a Jurtai
Nagy István Ált. Iskola
Népi dalos játéka

Név: _____

Amit fontos az, hogy úgy legyen
Az, hogy mindenki másmilyen
A zene is csak ettől igaz
A dal csak így lesz szép

Magyaregres, 2002. november 23.

László Péter Csengey

zsűri

Jurta István

zsűri

Meseország

Megjárta a tücsök

Én vagyok a tücsök! Egész nyáron muzsikáltam a többieknek. Beköszöntött a tél. Amikor nagyon éhes lettem, elmentem a hangyához a szomszédba, hogy eleséget kérjek tőle. A hangya

nagyon csúnyán kiabált velem. Azt gondoltam, hogy ebből nagy baj lesz. És nagy baj is lett, megkérdezte, hogy mit csináltam egész nyáron, én azt mondtam, hogy muzsikáltam! Azt

mondta a hangya, ne az evésen járjon az eszed, hanem most táncolj nekem! Mert aki nem dolgozik, az ne is egyék!

Tarján Olivér
3. osztály

Megleckéztettem a tücsköt

Én vagyok a hangya. Szorgalmasan dolgoztam tavasztól ősziig. Bizony, jó sok erőfeszitésembe került, míg tele lett az éléskamrámm. Erre úgy november táján beállít hozzámm az az ingyenélő tücsök, hogy éhes, nincs mit ennie. Hát én erre nagyon mérges lettem, mert láttam, hogy mivel töltötte az idejét, amíg én majdnem megszakadtam.

Na jó, én is szeretem a zenét, de annyit azért az nem ér, hogy az összes muzsikust én tartsam el. Bevágtam az ajtót előtte és kikiabáltam, hogy mehet táncolni. Szerintem, aki nem dolgozik, ne is egyék!

Tarján Dániel
3. osztály

Az elátkozott béka

Én vagyok Herumia. Együtt élek két nővéremmel és anyámmal egy erdő közepén egy kis faházban. Boldogan éltünk, míg anyám beteg nem lett. Nagyon aggódtunk érte.

Egy éjszaka azt álmodta, hogy ha iszik az élet tavából, akkor meggyógyul. Elküldte legnagyobb

testvéremet. Gondoltam, valami rémes és ijesztő dolog volt ott, mert nagyon megrémülve jött haza. Ugyanez történt középső testvéremmel is. Mi-

kor anyám engem is elküldött, ijedve és félve indultam el. Miközben mentem, azon gondolkodtam, miféle teremtség lehet az a valami. Mikor odaértem, hallgatóztam és lopóztam, hogy minél jobban halljam azt a valamit. Egyszer csak elém ugrott egy nagy béka. Nagyon

megijedtem. A béka azt mondta: „– Csak akkor vihetsz a vízből, ha hozzám jössz feleségül.” Nagyon meglepődtem. Kimertem egy kis vizet és hazamentem.

Beesteledett és jött a béka. Azt kiabálta: „– Heru..., Heru..., Herumia, nyissál ajtót hamarjába! Hiszen tudod, mit ígértél, amikor vízért jöttél.” Kinyitottam a kaput, aztán bejött az udvarba a béka. Otthagytam és mentem vacsorázni.

A béka megint rázendített: „– Heru..., Heru..., Herumia, teríts nekem hamarjába! Hiszen tudod,

mit ígértél, amikor vízért jöttél!” Asztalhoz ültettem, aztán neki is vetettem oda valami kapca félét.

A béka megint elkezdte: „– Ne a földre, galambocskám! Vetett ágyba édes mátkám! Hiszen tudod, mit ígértél, amikor vízért jöttél!” Erre fogtam, és beraktam az ágybamba. Még be sem takartam, mikor átváltozott egy szép ifjúvá.

Elmondta, hogy mi történt vele és egymásba szeretnünk. Aztán néhány nap múlva összeházasodtunk, és boldogan éltünk, míg meg nem haltunk.

Csizmadia Eszter
3. osztály

Gyerekszemmel

Hogyan kerestem társat?

Én egy kutya vagyok. Az erdőben élek, magányosan. Egyszer meguntam, hogy nem tudok senkivel sem beszélni. Elhatároztam, hogy olyan barátot keresek magamnak, aki senkitől sem

fél. Azt gondoltam, hogy a farkas a legerősebb. Megkerestem és megkérdeztem tőle, hogy élünk-e együtt. Beleegyezett. Egy éjjel valami zajt hallottam, elkezdtem ugatni. Rámszólt a

farkas, hogy fejezzem be, mert a medve ha meghall, akkor megöl. Akkor azt gondoltam: „Aha, hát mégsem a farkas a legerősebb.”

Elmentem a medvéhez, megkérdeztem, hogy élünk-e kettesben. Beleegyezett. Egyszer valami zajt hallottam, elkezdtem ugatni. Rámszólt a medve, hogy hagyjam abba, mert meghall az oroszlán, és széttép. Azt gondoltam, hogy mégsem a medve a legerősebb.

Megkerestem az oroszlánt. Megkérdeztem tőle is, hogy élünk-e együtt. Beleegyezett ő is. Egyik éjjel újra ugatni támadt kedvem. Rám mordult az oroszlán, és azt mondta: Fogd be a szájad, mert meghall az ember és megöl!

Otthagytam az oroszlánt és megkerestem az embert. Megkérdeztem tőle is, hogy élünk-e együtt? Beleegyezett. Egyszer zajt hallottam, elkezdtem ugatni, rám kiabált az ember: hangosabban, hangosabban.

Így megtudtam, hogy az ember a legerősebb.

Porcsa Sebestyén
3. osztály

A három oroszlán ennivalón veszekedik

Hol volt, hol nem volt, volt három oroszlán testvér, akik egy húson veszekedtek a tisztáson. Morogtak és morogtak. A legkisebb így szólt: „– Az enyém a hús, mert én vagyok a legkisebb közülük.” Marakodtak tovább és így szól a másik oroszlán: „– Az enyém a hús, mert én vagyok a legügyesebb.” Már futottak is egymás elöl, mert vagy az egyik, vagy a másik szájában volt a hús. Erre így szólt a legnagyobb: „– Na most már elég! Csak is az enyém lehet a hús, mert én vagyok a leges-legokosabb.” Erre megjött az anyjuk és így szólal: „– Hát ti meg mit csináltok azzal a hússal?” „– Veszekedtünk, hogy kié legyen a hús.” Elkezdtek újból veszekedni, és az anyjuk rájuk ordított: „– Hagyjátok már abba ezt a veszekedést, majd én megmondom, hogyan osztjuk el! Mindenki egy kis szeletet kap belőle.”

Megszólt a legkisebb: „– De anya, ha nem lesz elég?” „– Akkor majd később elmegyünk vadászni mindannyian.” És elkezdtek lakomázni. Az anyjuk megkérdezte: „– Mit ettetek?” A gyerekek pedig így válaszoltak: „– Megettük, anyu.” „– Jól van, akkor menjetek el vadászni és ha sötétedik, akkor gyertek haza!” Elmentek a gyerekek. Sötétedni kezdett, ezért így szólt a legkisebb: „– Menjünk haza, mert tudjátok, mit mondott anya!” A másik kettő így szól: „– Tudjuk, hogy mit mondott anya, de ez a zsákmány kevés!” Elkezdtek civalkodni, míg haza nem értek. Mikor hazamentek, letették a zsákmányt és lefeküdtek aludni. Elaludtak, utána az anyjuk is lefeküdt melléjük aludni.

Itt a vége, fuss el véle. Most is élnek, ha meg nem haltak.

Krakter Nikolett
4. osztály

Az aranyhajú királylány

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is túl, élt egy szegény ember.

Annak volt három fia. Felkerekedett a legkisebb legény. Így szólt apjához: „– Édesapám, én most elmegyek szerencsét próbálni. Ne várjatok haza, mert későn jövök.” Az apja elengedte. Egy tarisznya hamuba sült pogácsát adott neki. Aztán ennyit mondott: „– Vigyázz magadra fiacskám.” Elbúcsúzott a két testvérétől. Ázzal elindult a hosszú útra. Ment, mendegélt árkon-bokron át. Hét nap és hét éjjel. Amikor meglát egy kacsalábon forgó kastélyt, közelebb megy, de látja ám, hogy egy vasorrú bába áll a kastély kapuja előtt. A boszorkány rikácsolni

kezd és azt modja: „– Nem adom a királylányt, nem adom!” A legénynek megvillant az esze, gondolja: „– A királylány biztosan a legfelső toronyszobában van.” Megfogta a gonosz banyát és addig rázta, míg kirázta a lelkét belőle. Felment az aranyhajú királykisasszonyért, kiszabadította a szörnyű ketrecből. Így szólt hozzá: „– Szívem szép szerelme, Te az enyém, én a tied. Ásó, kapa, nagyharang válasszon szét bennünket.”

Karjába vette a királylányt és úgy vitte haza szerelmét. Még ma is élnek boldogan, ha meg nem haltak.

Gyura Zsanett
4. osztály

A tulipánná változott királyfi

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy királylány, akiről azt mesélték a faluban, hogy csak az az ember kérheti meg a kezét, aki háromszor elbújik úgy, hogy nem találja meg. Gondoltam, megpróbálom. Biztosan unja már a bugyuta kérőket, ezért találta ki ezt a bújókásdít.

Mentem, mentem, láttam egy varjat, aki beleakadt egy túskebokorba. Segítettem neki és kivettem onnan. Erre azt mondta: „– Húzz ki egy tollat a hátamból, s ha valaha bajban leszel, segítek rajtad.” Mentem tovább, találkoztam egy hallal. Szegény ott ugrált a parton. Gyorsan bedobtam a vízbe. Ő azt mondta: „– Vegyél le a hátamról egy pikkelyt, s ha bajba jutsz, segítek rajtad. Mentem tovább. Találkoztam egy öreg emberrel. Éhes volt és szomjas. Megitattam, megettettem. Erre azt mondta: „– Húzz ki a fejbőrömből egy hajszálat! Ha valaha bajba kerülsz, majd segítek.”

Végre odaértem a palotába. Amint megláttam, nagyon megijedtem, mert nagyon okosnak látszott. „Hogy fogok én

elbújni előle?” – gondoltam. Szerencsére eszembe jutott a varjú tolla. Szélnek eresztettem, s a varjú máris ott termett és elbújtatott a Nap mögé. Ott aztán jó meleg volt, de tízig se tudtam számolni, a királylány megtalált.

Eszembe jutott a hal pikkelye. „Igen ám, de hova dobjam, sehol egy tó? Jó lesz a várárok is.” – gondoltam. Beledobtam a vízbe, s a hal nyomban ott termett. Kinyitotta a száját, hogy éppen beleférjek, s meg sem állt velem a tenger fenekéig. Hát nem itt is megtalált a királylány? Hiába tetszett neki a rejtekhely, már csak egy lehetőségem maradt. „Jaj szegény fejemnek! Hogyan segíthetne rajtam egy öreg ember?” Nem volt mit tennem, szélnek eresztettem a hajszálat. Egy pillantás múlva egy tulipánban találtam magam, amit megkapott a királylány. Szörnyen megijedtem, hogy mindjárt meg is talál, de úgy látszik, bevált a csel.

Hallottam, ahogy kihirdetik, hogy nem talál sehol.

Így történt, hogy feleségül vettem a szép és okos királylányt.

Csima Petra
3. osztály

KARÁCSONYI ÉS KARÁCSONYTÁJI ÜNNEPI SZOKÁSOK

A karácsony nem áll egymagában a téli ünnepek között, egész ünnepsor épült köré. Az ünnepkör kezdete november végére, december elejére esik, neve advent, amely eljövetelet, az Úrral való várakozást jelenti. Négy ünnepi vasárnap s egyéb ünnepnapok, szentek névnapjai tartoznak bele, tudják ezt az Andrások, Miklósok, Istvánok, Jánosok. Örökzöldekből adventi koszorút szoktak készíteni, amelyet négy gyertya díszít. Ezeket egymás után, a négy adventi vasárnapon gyűjtik meg.

Minden közbeeső ünnepnek sajátos ünnepi szokásai vannak. Magyarországon ez az időszak sok szabályt, termékenységi varázslást is tartalmazott. Bizonyos munkákat – elsősorban az asszonyok számára – megtiltottak. Különböző jelmezes, alakoskodó népszokások is kapcsolódnak ehhez az ünnepi szakaszhoz.

Lucázás, kotyolás

Luca-nap (december 13.)

A tél eleji jeles napok közül a legismertebb. A néprajz az asszonyi ünnepek között tartja számon.

Luca (Lúcia) napjára esett a naptár-reform előtt a napforduló, ekkor volt tehát leghosszabb az éjszaka – és a legrövidebb a nappal. (Maga a név is a lux = fény szóval áll kapcsolatban.)

Ezért is képzelik Lucát kísérteties nőalaknak, ezért fűződhet olyan sok babona és hiedelem ehhez a naphoz. Pl.: a lányoknak, asszonyoknak tilos ezen a napon dolgozniuk.

Luca napján alakoskodni is szoktak. Az alakoskodó fehér leplet hord, arca elé vagy fejére szitát tesz. Ellenőrzi a fiatalokat, a lustákat meyszégyeníti.

Luca napján kezdik készíteni a Luca széket, amelynek segítségével karácsony böjtjén felismerik a boszorkányokat.

„A tizenháromféle fából készült széket a katolikusok éjféle misére a templomha, a reformátusok pedig a keresztútra vitték, várat készítettek köré krétával, így megláthatták a boszorkányokat, akik ökör-bikaszarvat, agancsot vagy fejdísz viseltek. Hazafelé a széken ülőnek szaladnia kellett, és maga után mákot kellett szórnia, mert a hit szerint a boszorkány üldözőbe vette, és csak akkor menekült meg, ha fedél alá jutott. A széket mindjárt el kellett égetnie.”

Másik szokás a „kotyolás”, amelynek termés- és termékenységvarázsló célja van.

A kisfiúk Luca-nap hajnalán szalmát vagy fadarabot visznek magukkal, s arra térdelve mondják el köszöntő szövegeiket, a háziak ezután kukoricával vagy vízzel öntik le őket, a gyerekek pedig szalmával varázsolják meg a tyúkokat, hogy egész évben jól tojjanak. A köszöntőt mondó gyerekek ezután ajándékot kapnak.

Összeállításunkban eredeti, tréfás – nemritkán szabadszójú – Luca-napi kotyoló szövegekből adunk válogatást.

Luca széke

Lucázás

Megjöttem én jó este
Luca köszöntésére.
Luca fekszik ágyában
Az őrző angyalával.
Gyere Luca menjünk el,
Mennyországot nyerjük el.
Ha mi aztat elnyerjük,
Boldog lesz az életünk.

Luca-nap

Luca, luca, kity-koty!
Tiktyok, lúdogyok jó ülösek legyenek!
Fejszéjek, fúrójuk úgy megálljon a helibe,
Mint a cserfa a tövibe!
Annyi tojásuk legyen, mint az égen a csillag!
Annyi pénzük legyen, mint pelyvakutyóban a pelyva!
Akkora disznót öljenek, mint a falu bikája!
Olyan hosszú kolbászuk legyen, mint a falu hossza!
Olyan vastag szalonnájuk legyen, mint a mestergerendájuk!
Annyi zsírjuk legyen, mint a kútban a víz!

TÉLRŐL, MIKULÁSRÓL

Egy táncoló hópihe

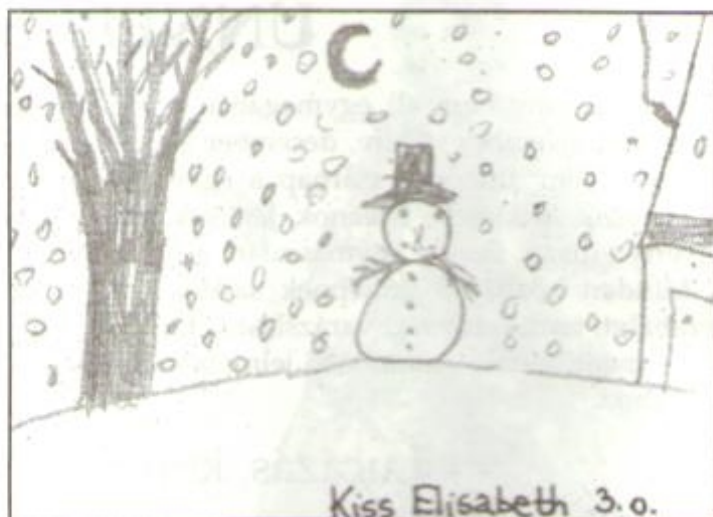
Egy szép téli reggelen kibújtam az ágyamból és kiáltozni kezdtem.

„– Hurrá, esik a hó!” Még fel sem vettem a kabátomat, de már szaladtam az udvarra. Ott lefeküdtem a puha hóba. Az anya rámszól: „– Kislányom, előbb vedd fel a kabátodat, azután kimehetsz játszani!” Gyorsan felvettem a kabátomat és futottam a hóba. Mire kiértem, elállt a havazás. Visszamentem a házba és beballagtam a szobába. Ott ücsörögtem néhány órát. Akkor lepődtem meg, mikor az ablak párkányára hullott egy táncoló hópihe. Mikor megláttam, elkápráztatta a szemeim,

és az arcom kipirult az örömtől. Nem tudtam, mit tegyek. Valami arra kényszerített, hogy szaladjak ki és örüljek, hogy újra esik a hó.

Ezután is nagyon szeretem a telet, mert egy táncoló hópihét láttam.

Gyura Zsanett
4. osztály

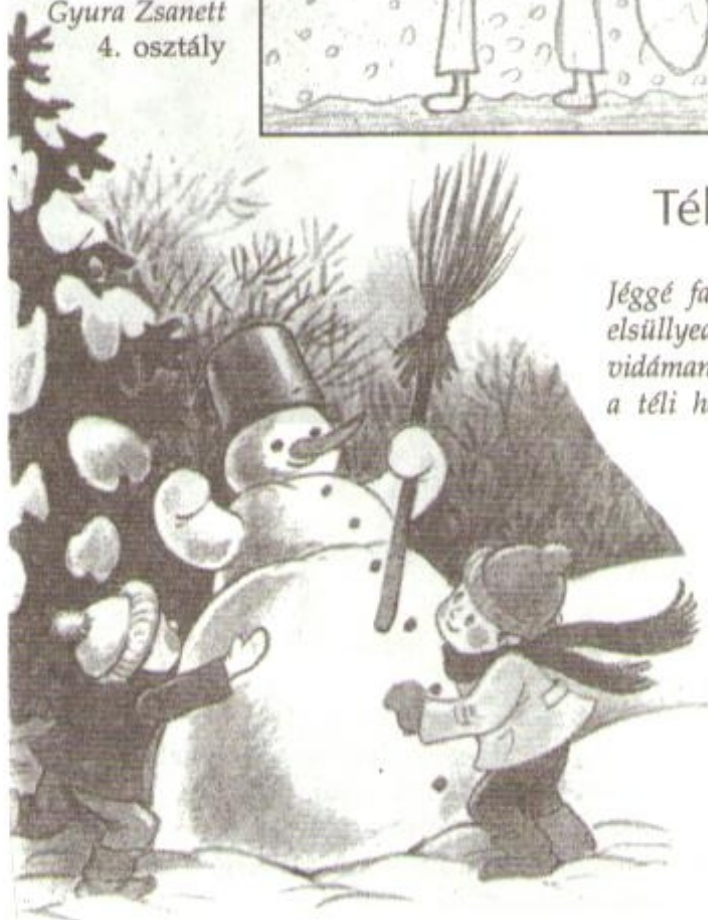
A tél

Téli hegyoldal

Jéggé fagyott levelek,
elsüllyednek a hóban,
vidáman játszanak a gyerekek
a téli hegyoldalon.

Szánkók mennek egész földön,
decemberi délelőttön,
tetszik a játék a gyerekeknek,
csúsznak a havon, s integetnek.

Tarján Oliver

KARÁCSONYRÓL

A karácsonyi meglepetés

Karácsony előtt pár nappal az emberek mindig bejárják a várost ajándékot venni. Ezt nem csak a felnőttek tehetik meg. A gyerekek közül is vannak olyanok, akik vásárolnak vagy készítenek valamit a családtagjaiknak.

Egyszer egy kisfiú, Dávid készíteni akart az édesanyjának egy nagyon szép karácsonyi ajtódísz.

Reggel korán fel is kelt, vitte a pénztárcáját és elindult egy közeli áruházba megvenni a kellékeket a karácsonyi meglepetéshez. Amikor hazaért, nekilátott a munkának. Nagyon izgult, közben lázasan dolgozott.

Úgy gondolta, hogy a legegyszerűbb az volt, amikor az apró díszeket tette fel rá. Pár óra múlva már kész is volt a kis műve. Felállt és jól megnézte, hogy nem vétett-e benne hibát. Elővett egy karácsonyi csomagolópapírt és olyan ügyesen, ahogy csak tudta, úgy csomagolta be.

Nemsokára elérkezett a szenteste. Dávid a fa alá tette az ajándékot. Megérkezett az anyukája. A fiúcska bement a szobájába és ott várta szeretett anyját.

Édesanyja észrevette a fenyőfa alatt az ajándékot, de nem tudta, hogy hogyan került oda. A kisfiú kijött a szobából és átadta neki az ajándékot. Nagyon megörült az ajtódísznek és máris felfűggesztette a bejárati ajtóra. Azután megköszönte fiának, és ő is megajándékozta.

Nagy Viki
4. osztály

Kiss Elizabeth 3.o.

Lengyel Lilla 3.o.

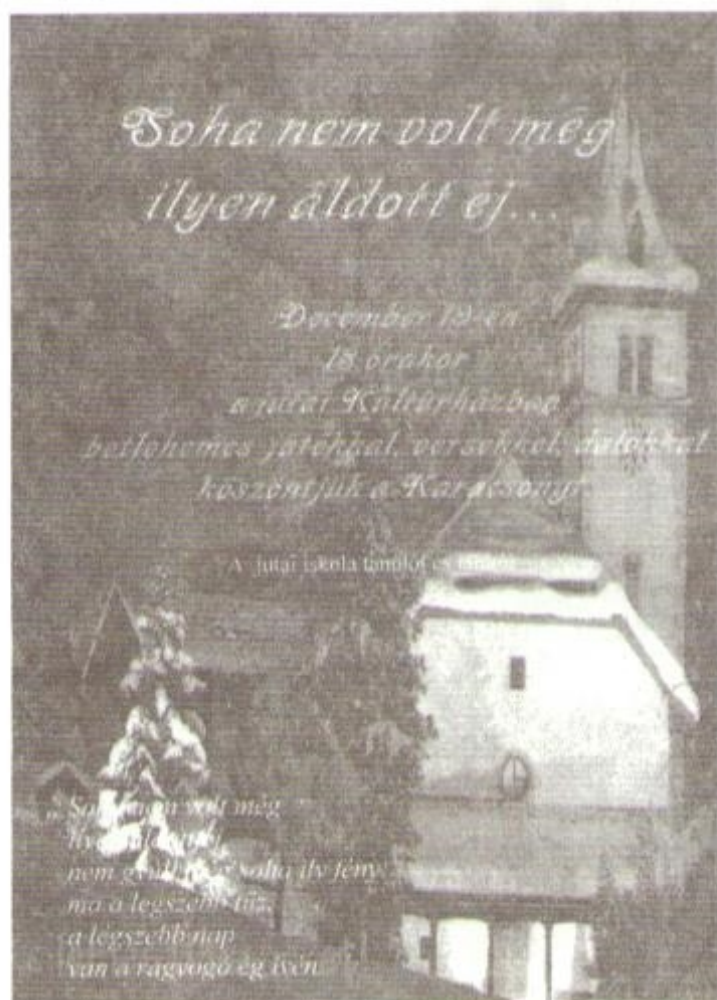
Kiss Elizabeth 3.o.

Ezen a szép napon...

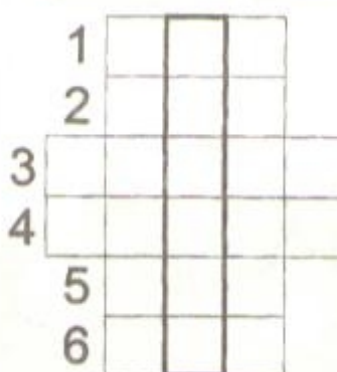
Ezen a szép napon, mi azt ünnepeljük,
a szeretet hírnöke, Jézus élt közöttünk.
Betlehemben egyszer régen megszületett,
arra tanított, hogy mi a szeretet.
Azóta tudjuk, hogy a szép karácsony
a szeretet ünnepe az egész világon.
Meleg szívvél, szeretettel egymást köszöntjük
mindig, akik egymást nagyon szeretjük.

Hány hóember van a képen?

Télien nem csak hóembert készíthettek, hanem sok egyéb szórakozási lehetőségek is akad. Mint például e rejtvénytünk megfejtése. Ha a meghatározásokra helyes válaszokat adtok, a középső sorból megtudhatjátok, mi ez.

Meghatározások:

1. Ernyő véd tőle.
2. Ezt csinálja az, aki itatja az egereket.
3. Magasra tartó.
4. Égen úszó fehér golyag.
5. Ő sűti a kenyeret és a zsemlet.
6. Kertben használt szerszám.

Hírharang

- A 2002/2003-as tanévet 7 első osztályos tanuló kezdte meg iskolánkban.

- Tanulóink létszáma 41 fő.

- Őszi tanulmányi kiránduláson, Budapesten voltunk.

- Novemberben, az Ifjú Zenebarátok Világnapja al-

kalmából megrendezett hangversenyen kiemelt minősítést kapott iskolánk csapata.

- December 6-án versekkel, dalokkal köszöntöttük a Mikulást.

- A félévi bizonyítványt február első hetében kapják meg tanulóink.

- Március elsején tartjuk hagyományos farsangi bá-lunkat.